

været beregnet efter reglerne i statstjenestemandsløven, således at grundpensionen har udgjort den til mandens tjenestetid som minister svarende brøkdel af ministerlønnens grundbeløb. Hertil er ydet sædvanligt procenttillæg.

Da det som følge af de foreslåede nye regler for fastsættelsen af løn og pension til statens tjenestemænd ikke kan anses for hensigtsmæssigt fremtidigt at beregne enkepensionen for ministre efter statstjenestemandsløvens regler, foreslås enkepensionen i § 6 fastsat i overensstemmelse med egenpensionen. Efter forslaget vil der på grundlag af en funktionstid som minister på under 12 år opnås en enkepension på henholdsvis 8 520 kr. og 10 650 kr. Har ministeren haft en funktionstid på mere end 12 år, vil enkepensionen efter forslaget andrage 12 780 kr., mens enken efter den nuværende ordning kan opnå fra i alt 7 560 kr. indtil 15 120 kr., afhængig af tjenestetidens varighed efter de sædvanlige regler for fastsættelse af enkepension efter tjenestemandsløven. Det bemærkes dog herved, at efter den hidtidige ordning har enkepension med et højere beløb end den nu foreslåede maksimale enkepension ikke haft praktisk betydning.

I §§ 7 og 8 indeholdes bestemmelser angående ministres mulighed for i enkelte tilfælde at få adgang til bevarelse af *bierhverv* og angående midlertidig besættelse af en tjenestemandstilling ved konstitution, når stillingens indehaver udnævnes til minister. Disse bestemmelser er, bortset fra enkelte ajourføringer og redaktionelle ændringer, i overensstemmelse med den gældende ordning.

Ifølge § 9 skulle loven træde i kraft 1. juli 1958, men således at der ingen ændring skete for de inden ikrafttrædelsestidspunktet afgåede ministre samt sådanne ministres efterladte.

Ved fremsættelsen af lovforslaget fremhævede *statsministeren*, at regeringen lagde vægt på, at det ville være muligt at gennemføre loven om vederlag og pension for ministre i bred forståelse mellem folketingets partier.

Ved 1. behandling anbefaledes lovforslaget af *Holger Eriksen* (S), der udtalte håbet om, at det måtte kunne danne grundlag for overvejelserne i det udvalg, der skulle behandle sagen.

Henry Christensen (V) fandt det ikke påkrævet at forhøje løn-